

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2076/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача Града Ниша, кога заступа Правобранилаштво Града Ниша (за потребе крајњег корисника ЈП „НИШ СТАН“ из Ниша), против противника предлагача АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Никола Динић, адвокат у ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу број Гж 1774/19 од 14.11.2019. године, у седници одржаној 04.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Нишу број Гж 1774/19 од 14.11.2019. године.

Образложење

Основни суд у Нишу је решењем број Р1 84/2016 од 22.02.2019. године одредио накнаду за експроприсану непокретност, за стамбену зграду у улици ... број ... (сада улица ... број ...), на катастарској парцели број .../... КО ... – ... и катастарске парцеле број .../... од 501 м², и .../... од 25 м² КО ... – ..., ранијег власника и корисника сада покојног ГГ бившег из ..., чије су наследнице на по 1/3 удела противнице предлагача АА, ББ и ВВ и то за породичну стамбену зграду која се састоји од стамбене зграде према улици, спратности С + ВП (сутерен и високо приземље), укупне површине 91,90 м², по цени од 19.200,00 динара по м², што износи 1.764.480,00 динара и дворишне стамбене зграде у наставку, спратности П (приземље), површине 30,14 м², по цени од 10.400,00 динара по м², што износи 313.465,00 динара и за катастарске парцеле број .../... и .../... КО ... – ..., укупне површине 526 м², по цени од 22.456,70 динара по м², што износи 11.812.224,00 динара, што укупно за стамбену зграду и земљиште износи 13.890.160,00 динара и за родно воће на катастарској парцели број .../... КО ... – ... износ од 321.153,00 динара, што све укупно износи 14.211.313,00 динара. Обавезан је крајњи корисник ЈП „Ниш“ из Ниша да противницима предлагача исплати износ од 14.211.313,00 динара са законском затезном каматом на износ од 13.890.160,00 динара почев од 22.02.2019. године, а на износ од 321.153,00 динара почев од 17.07.2017. године па до исплате.

Виши суд у Нишу је решењем број Гж 1774/19 од 14.11.2019. године одбио као неосновану жалбу противника предлагача и потврдио је решење Основног суда у Нишу.

Против правноснажног решења донетог од стране другостепеног суда противнице предлагача су изјавиле благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији противника предлагача на основу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011 и 55/2014), јер је предлог поднет 26.10.1994. године, Врховни касациони суд је оценио да ревизија противника предлагача није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању Секретаријат за урбанизам градске управе Града Ниша је 08.07.1994. године иницирао пред Општинским судом у Нишу поступак ради одређивања накнаде за катастарску парцелу број .../... од 501 квм, стамбене зграде и гараже на парцели раније власништво ГГ из Решењем Општинског секретаријата за финансије Општине Ниш од 02.11.1987. године је усвојен предлог Јавног правобранилаштва Ниш, те је у корист Општине Ниш, а за потребе Самоуправне интересне заједнице становања Општине Ниш, ради изградње стамбено пословне зграде (П+5+П), по детаљном урбанистичком плану комплекса „Калча“ – стамбено пословни блок „Марко Орешковић“ у Нишу, експроприсана непокретност у КО Црвени крст, а поред осталих и једна стамбена зграда у улици ... број ... у ... саграђена на парцели број .../..., власништво ГГ, са станом у истој згради. Решењем је одлучено да престаје право коришћења на грађевинском земљишту у КО ... на катастарској парцели .../... од 501 квм и катастарској парцели број .../... од 25 квм, чији је корисник Из премера и предрачуна радова из априла месеца 1986. године израђеног од стране Сектора за припрему, програмирање и уређење грађевинског земљишта које се односе на локацију „Марко Орешковић“ у Нишу, објекте, главну стамбену зграду која се састоји од сутерена и приземља и дворишну стамбену зграду у улици ... број ..., власника ГГ из ..., је утврђено да садржи детаљан опис објекта и зграда по просторијама. Утврђено је да је стамбена зграда саграђена 1938. године, а да је стамбена дворишна зграда грађена после главне стамбене зграде. Приложене су и скице које садрже димензије и површине сваке просторије у обе зграде, а наведено је и родно воће по врсти и броју. Противник предлагача је у току овог ванпарничног поступка умро, те је поступак настављен у односу на његове наследнице (решење Општинског суда у Нишу број О 2484/2008 од 28.11.2008. година), којим су противнице предлагача АА, ББ и ВВ оглашене за наследнице покојног ГГ на заоставштини коју чини кп број .../..., стамбена зграда од 46 квм, двориште од 4,55 ари и кп број .../... двориште од 25 квм, уписане у пл. ... КО...– ... на по 1/3 дела. Противница предлагача АА је пред Управним судом у Београду поднела тужбу против Министарства финансија РС ради поништаја решења 07 број 463-02-00182/2009 од 03.11.2014. године, коју је Управни суд, Одељење у Нишу, одбио пресудом број П-2 У 16959/14 од 31.08.2015. године.

Пореска управа Филијала Ниш је 16.05.2016. године доставили записник о процене тржишне вредности непокретности, градског грађевинског земљишта

катастарске парцеле број .../... и катастарске парцеле број .../... КО ..., ... у износу од 13.525,00 динара по м2. У поступку је изведен и доказ вештачењем путем вештака Јовановић Миодрага и вештака грађевинске струке Саше Станковића који су усагласили свој налаз тако што су се определили да је тржишна вредност предметне непокретности 13.890.160,00 динара. Вештаци су се усагласили око цене од 19.200,00 / квм, што за стамбени објект износи 1.764.480,00 динара и за катастарске парцеле број .../... и .../... КО ... – ..., укупне површине 526 квм, по цени од 22.456,70 динара/квм, а што износи 11.812.224,00 динара, а што укупно износи 13.890.160,00 динара. Из налаза вештака пољопривредне струке Градимира Ћирића од 17.07.2019. године је утврђена вредност родног воћа у износу од 321.153,00 динара.

На основу овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су противницима предлагача досудили износ од 13.890.160,00 динара, са каматом почев од 22.02.2019. године и износ од 321.153,00 динара са каматом почев од 17.07.2017. године па до коначне на име накнаде за експроприсане непокретности и за родно воће на основу Закона о експропријацији.

Врховни касациони суд је оценио да су нижестепени судови правилно применили материјално право и да су детаљно образложили одлуку о предлогу предлагача, а које у потпуности прихвата и ревизијски суд.

Неосновано ревиденти наводе да је од стране нижестепених судова учињена битна повреда поступка тиме што је у ванпарничном поступку одређена висина накнаде. Становишта су да је дошло до промене околности које су наступиле од тренутка започињања овог поступка па до одређивања накнаде за експроприсану непокретност те да су се променили битни елементи од којих зависи како постојање услова за доношење оваквог решења, тако и до промене услова за одређивање висине накнаде због чега су требали да буду упућени на парницу. Није било места примени члана 16. Закона о ванпарничном поступку јер се висина накнаде за експроприсану непокретност одређује по правилима ванпарничног поступка, а не парничног. Тако је прописано VIII главом, члановима од 132. до 140. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“ број 46/95... 106/2015). Такође је неприхватљиво правно становиште противница предлагача да је морало да се донесе ново решење о експропријацији, зато што решење о експропријацији од 02.11.1987. године иако у складу са тада важећим Законом о експропријацији, није до краја спроведено јер Општина Ниш као правни претходник Града Ниша, никада није поднела захтев за упис права коришћења на непокретности стеченој решењем о експропријацији. Неприхватљива је и аргументација да је једини начин на који је предлагач могао да изврши упис на предметној непокретности била евентуално доказано постојање јавне својине на парцелама које су легално и правноснажно уписане као приватна својина, а које доказивање се не може вршити у ванпарничном поступку већ искључиво у парничном поступку, а на које првостепени суд никада није упутио странке те тако није ни утврђено постојање јавне својине. Нема битне повреде поступка као што се то у ревизији наводи због тога што странке нису упућене на парнични поступак (члан 374. став 1. у вези члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП у вези члана 30. ЗВП).

Нема ни погрешне примене материјалног права из ког разлога је ревизија изјављена. Ревизијом се поново оспорава правилност решења о експропријацији

донетог 02.11.1987. године кроз доказивање да предметна експропријација није извршена у јавном интересу, указивањем да је била експроприсана кућа која је била приватна својина и да је извршен административни пренос права коришћења на спорној парцели која је у том тренутку била у друштвеној својини (примена члана 80. Закона о експропријацији). Такође не стоји ни навод да је ова спорна имовина применом члана 102. Закона о планирању и изградњи, враћена у својину претходног власника ГГ, односно његових правних следбеница. Решење о експропријацији донето 02.11.1987. године не може бити предмет преиспитивања ни у парничном ни у ванпарничном поступку, те указивање да оно није донето у складу са законом се не може прихватити као правни аргумент. Предмет овог ванпарничног поступка је утврђивање накнаде за експроприсану непокретност зато што није постигнут споразум о накнади између оца противника предлагача, а касније ни са њима. Зато је у судском поступку морала да се донесе одлука о накнади за експроприсану непокретност и родно воће, што је и учињено побијаним решењем. Овај ванпарнични поступак траје од 1994. године, поступак је неколико пута прекидан због остваривања права противника предлагача и њиховог правног претходника у чему нису успели. Висина утврђене накнаде која није посебно оспорена ревизијом је утврђена на основу усаглашених налаза вештака и процене коју је дала Пореска управа, а на основу члана 136. став 2. Закона о ванпарничном поступку и новелеринаг члана 42. Закона о експропријацији. Наводи ревизије да у конкретном случају није извршена експропријација и да је према Закону о планирању и изградњи извршена денационализација непокретности је у супротности са правноснажним решењем о експропријацији.

Наводима ревизије правилност пресуђења оспореним решењем није доведена у питање, па је Врховни касациони суд одлучио као у изреци на основу члана 405. став 1. и 412. став 1. ЗПП.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић